

Bibliás

Krisztus bizony feltámadott,
s nekünk örök példát adott!
Jöttem együtt örvendeni,
Húsvét hétfőt köszönteni –
s virágokat megönteni.

Hogyha szabad, hogyha lehet,
öntöm is a rózsavizet,
mint Jézus a szeretetet:
teljes szívvel, kedvvel, bőven,
amikor kell, jó időben ;
s kívánom, hogy a ház népe,
aprósága, nagyja, szépe –
viruljon jó egészségben,
ég áldotta békességben!

Filozófikus

(Martin Heidegger locsolóverse)

Húsvét van, hát locsolok magam is:
az ilyesmi a létben az íz.
De üvegsémben nem kölni kotyog,
s nem holmi rózsavíz.

Illattalan és illanó,
amivel megöntöm a nőt:
ha szabad, legottan permetezem
a desztillált Időt.

Húsvét hétfői legényes

(Az utolsó versszak titkon fülbe sűgandó)

Jöttem, a szándékom tiszta:
vállamon leng a tarisznya,
tariskómban üvegecske,
megtöltöttem tegnap este.

Üvegsémben gyöngé harmat,
szép virágszál, meglocsolak:
ha jó szívvel engeded,
örömmel megöntelek!

*Tiltakozol, kis hamis?
Meglocsolak akkor is!
Húsvét van, hát megöntlek –
s Pünkösöd táján megdöntlek!*

Öregkori

Amottan mi kattog? Talán egy kakadu?
Most már: csitt! Öntőznék: én, az öreg Edu.

Habár rosszul látok s egyre romlik fülem –
üvegsém kupakját mégis letekerem.

Hangom is el-elhagy, alig tudok szólni –
de csak megkérdezem: szabad-e locsolni?

Tréfás

Odakünn csivog a csíz,
kis üvegemben rózsavíz:
jó márka, nem bóvli!
Szabad-e locsolni?

Hagyományos

Húsvét hétfője van,
megyek toronyiránt,
s megöntözök vigan
virágot és leányt.

Szándékom most is ez,
ezért kopogtatok,
s kész örömmel teszem,
hogyha locsolhatok.

Elmélkedő

(Omar Khajjám stílusában)

Ütemre mozdul lábunk és kezünk,
csak öntözünk, mindig csak öntözünk –
csupán a szív, a szív diktálja ezt,
mi szárba szökken, ahhoz nincs közünk.

Sosincs közünk ahhoz, mi szárba szökken,
bezzeg van ahhoz, ami sárba szökken –
de öntözünk, mégiscsak öntözünk
e múltni létre penderült Örökben.

Ha menni kell, megyünk toronyiránt,
ez szabatott a kezdettől miránk
és öntözünk, mindegyre öntözünk,
s borral csitítjuk kétkedő gigánk.

Digitális

Mottó:

Formáljuk modernné a húsvéti szokást:
várom a sok lila virtuális tojást!

Öntöztem hajdanán
vödörrel, szódával,
gyötörtem lányokat
húsvéti ódával.

Versem most nyúlfarknyi,
táncot jár rím-élen,
s gyöngéden locsolok,
a nőket kímélem.

Ha szabad, a kellő
aromát kimérem –
s rózsavíz illatát
postázom e-mailen.

Horváth Ferenc locsolóverseiből

Összeállítva: 2019 Húsvétján